

Forbrugers risiko for materialevalget er dog ikke ubegrænset. Efter forslaget modificeres reglen herom af en vejledningspligt for sælger. Sælgeren er således forpligtet til at vejlede forbrugeren om valg af materialer og efter omstændighederne fraråde forbrugeren at anvende det pågældende materiale, hvis sælgeren som fagkyndig indser eller bør indse, at materialet er mangelfuldt eller uhensigtsmæssigt at anvende.

Bestemmelsen kan ikke fraviges til skade for forbrugeren, jf. lovforslagets § 1, nr. 1 (den foreslåede § 1, stk. 2).

Om problemstillingen vedrørende beskadigelse af forbrugers materialer, mens disse er i sælgers besiddelse, henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 3 (den foreslåede § 2, stk. 1).

De foreslåede bestemmelser tilsigter at gennemføre direktivets artikel 2, stk. 3-4.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 5.2. og betænkningen side 183-185.

Til § 77

Bestemmelsen vedrører retsvirkningen af generelle forbehold med hensyn til varens egenskaber.

Det foreslås at ændre bestemmelsen, således at generelle forbehold ikke længere kan tillægges retsvirkning, jf. det nye *stk. 1*. Efter denne regel kan bestemmelser i aftalen om, at køberen ikke kan påberåbe sig mangler ved salgsgenstanden og andre almindelige forbehold, således ikke gøres gældende over for køberen.

Sælgerens generelle forbehold formuleres i praksis ofte på den måde, at genstanden sælges som den er og forefindes. Dette udtryk er derfor direkte nævnt i *stk. 1*. Herudover kan genstanden f.eks. være solgt »som besigtiget«, »som beset«, »uden ansvar« og med tilsvarende generelle forbehold. Bestemmelsen omfatter således alle generelt formulerede klausuler, der direkte eller indirekte – f.eks. ved at erklære, at køberen er bekendt med enhver mangel – fritager sælgeren for at hæfte for eventuelle mangler.

Det forekommer også, at sælgeren i aftalen tager et specificeret forbehold vedrørende bestemte positive eller negative egenskaber ved salgsgenstanden, således at disse forhold ikke skal kunne betragtes som mangler. Sådanne konkrete forbehold er ikke omfattet af bestemmelsen i *stk. 1*. Kommer et konkret forbehold i konflikt med de ufravigelige bestemmelser i købelovens § 76, stk. 1, nr. 1-3, kan sælgeren dog ikke fritages for køberens eventuelle mangelsbeføjelser. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 5 (den foreslåede § 75 a).

Efter *stk. 2* begrænses forbrugers adgang til at gøre mangelsbeføjelser gældende i samme omfang som hidtil ved køb af brugte varer på offentlig auktion, hvor der er mulighed for at være fysisk til stede. Begrænsningen i køberens mangelsbeføjelser gælder således ved traditionelle auktionssalg, men ikke ved f.eks. auktionssalg via Internettet.

Ved auktionssalg, hvor forbrugeren kan være til stede, vil forbrugeren alene kunne påberåbe sig, at salgsgenstanden er mangelfuld, hvis det følger af lovens § 76, stk. 1, nr. 1-3, eller hvis salgsgenstanden er i væsentlig ringere stand, end forbrugeren under hensyn til omstændighederne havde grund til at regne med. Der skal normalt ikke tages hensyn til salgsgenstandens pris, idet vurderingen af, hvad forbrugeren kunne forvente med hensyn til salgsgenstandens stand ikke bør afhænge af varens pris i de omhandlede tilfælde, hvor prisen beror på de øvrige bud på auktionen. Det er dog ikke udelukket, at salgsprisen kan indgå i vurderingen af, hvad forbrugeren under hensyn til omstændighederne havde grund til at regne med – navnlig i tilfælde, hvor der ved auktionen over genstanden er fastsat en minimumspris.

Bestemmelsen kan ikke fraviges til skade for forbrugeren, jf. lovforslagets § 1, nr. 1 (den foreslåede § 1, stk. 2).

Bestemmelsen tilsigter at gennemføre direktivets artikel 1, stk. 3, og 7, stk. 1.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 5.2. og til betænkningen side 185-186.

Til nr. 8

Til § 77 a

Bestemmelsen vedrører tidspunktet for mangelsbedømmelsen og erstatter i forbrugerforhold den gældende § 44.

Bestemmelsen foreslås gjort beskyttelsespræceptiv, jf. lovforslagets § 1, nr. 1 (den foreslåede § 1, stk. 2).

Til *stk. 1*

I lighed med § 44 indebærer den foreslåede bestemmelse, at der ved vurderingen af, om salgsgenstanden lider af en mangel, tages udgangspunkt i varens beskaffenhed på det tidspunkt, hvor risikoen overgår til forbrugeren. Dette vil normalt være det tidspunkt, hvor varen overgives til forbrugeren, jf. lovens § 9 og § 73 (som ikke ændres).

Det forhold, at sælger også hæfter for skjulte defekter, der først giver sig synlige udslag efter levering, er tydeliggjort ved formuleringen af bestemmelsens 2. pkt., hvorefter sælger hæfter for mangler, selv om de først viser sig efter tidspunktet for risikoens overgang.